

Metode transpersonale de dezvoltare a simțurilor

Dr. Ionel Mohîrță

„Contrar cu ceea ce ei ți-au spus...
Tu nu ești o ființă limitată materială”

Dr. Amit Goswami

O bună observare a realității necesită primirea unui maxim de informații prin intermediul câmpurilor biofizice, fixarea și aprecierea lor în memorie, printr-o judecată rațională, la justa lor valoare.

Omul modern tânjește în subconștientul său după vremi ancestrale, în care simțurile sale erau mult mai dezvoltate și specializate decât în prezent. Odată cu evoluția civilizației tehnologice și diversificării facilităților necesare unei existențe terestre mai comode, la care se adaugă fatalmente tarele poluării electromagnetice, chimice și biologice ale mediului ambiant, o parte însemnată dintre simțurile umane primordiale – printre care abilități telepatice, ale premoniției, detecției și teledetecției extrasenzoriale – s-au pierdut aproape iremediabil, iar conexiunile naturale conștiente și subconștiente cu energiile subtile din lumea înconjurătoare au suferit deprecieri ireversibile.

Se pune întrebarea, ce s-a întâmplat cu simțurile subconștiente ale omului pe parcursul evoluției speciei umane și dacă aceste enigmatice abilități biologice au dispărut cu desăvârșire, sau se află în stare latentă, undeva în labirintul nemărginit al ființei sale. Cercetători din Rusia, SUA, China, Polonia, România, Bulgaria și din alte țări au ajuns în acest sens la concluzii relativ încurajatoare. Se pare că o parte însemnată a omenirii mai deține în stare latentă mecanismul psihofiziologic care determină activarea energiilor extrasenzoriale ale omului, transmisibil pe cale genetică și informațională de la o generație, la alta.

În cele ce urmează mă voi referi cu precădere la unele metode prin care fiecare ființă umană își poate îmbunătăți capacitatea de dezvoltare a acestor simțuri, care pot fi dovedite pe calea experimentului științific controlat și repetabil.

Pentru a putea avea cel de-al șaselea simț care este o percepție biofizică (precogniție, clarvedere, telepatie, psihokinezie sau vindecare parapsihică) este nevoie de a reprograma câmpurile biofizice. Prin practicarea Vederii la Distanță (Remote Viewing), câmpul biofizic se dezvoltă dintr-o stare latentă într-una în care are propria conștiință. Câmpul latent biofizic (numit de biologi câmpul morfogenetic), trebuie să se dezvolte până la un punct în care el devine conștient de ceea ce îl înconjoară. Apare atunci Vederea la Distanță spontană.

Pentru început este important să știm că Genomul uman (cromozomii care alcătuiesc materialul genetic uman) nu conține suficientă informație pentru a transforma masa celulelor oului fertilizat numită blastocist în embrion. Câmpurile morfogenetice biofizice asigură comutarea pe genele specifice și renunțarea la altele, în funcție de poziția lor în blastocist din uter.

Câmpurile biofizice păstrează informația care va determina ca celule identice să devină celule din sisteme diferite, în funcție de poziția lor.

Prin urmare câmpul biofizic conține foarte multe informații care nu sunt conținute în genom. Mai mult, câmpul biofizic poate controla expresia genei.

Pe de altă parte știm că aceste câmpuri morfogenetice pot evolua de la conștiința primară la niveluri înalte de conștiință. Tim Rifat a dezvoltat PPNI (Imunologia psiho-neurală, paranormală) care constă din folosirea vederii, a simțirii și a influențării de la distanță pentru dezvoltarea câmpurilor morfogenetice spre o conștiință înaltă. Cercetările asupra *Vederii la distanță* și a *Experiențelor din afara corpului* indică faptul că și câmpul biofizic poate gândi separat față de creier și poate atunci când este puternic să devină conștient de sine (conștiință de nivel înalt). Câmpul biofizic poate fi în același timp în două locuri și este capabil să știe ce vede în fiecare stare. Aceasta permite experimentarea unui vis lucid, călătoriilor astrale și percepția întregii vieți după o experiență de moarte clinică.

Atât în respirația holotropică, în respirația pneuma, în experiențele din afara corpului, cât și în alte tehnici transpersonale unii dintre noi întâlnim un fenomen deosebit și anume percepția mai multor realități în același timp. Se pare că este un fenomen natural, ce are loc în anumite condiții, o capacitate a minții noastre pe care eu am numit-o *superpoziție mentală* (Mohîrță, 2011). Superpoziția mentală este forma de conștiință complexă prin care o ființă umană percepe două realități simultan. Ea conține atât starea de conștiință obișnuită cât și pe cea holotropică descrise de Grof.

Restrângând cercetarea la un subgrup mare și important de stări neobișnuite ale conștiinței numite de el holotropice, Stanislav Grof (Grof, 1992), arată că „în starea noastră cotidiană de conștiință, nu suntem cu adevărat întregi; suntem fragmentați și ne indentificăm doar cu o mică fracțiune din cei care suntem cu adevărat”. Cuvântul compus *holotropic* înseamnă, literalmente, „orientat spre integritate” sau „deplasându-se în direcția integrității” (de la termenii grecești *holos* = întreg, și *trepein* = mișcându-se spre sau în direcția a ceva). În aceste stări holotropice ne putem da seama de adevărata noastră natură.

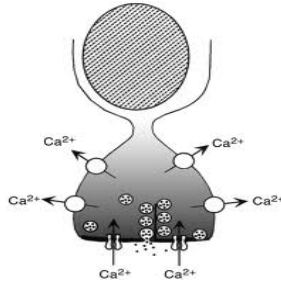
Mecanismul prin care corpul biofizic începe să dezvolte abilitatea de a gândi separat de corpul fizic se dezvoltă într-un mod asemănător cu cel din principiul selecției naturale. Aceleași mime, idei și acțiuni care se execută în mod obișnuit devin baza câmpurilor morfogenetice care alcătuiesc corpul biofizic. O *mimă* (termen introdus în 1976 de către Richard Dawkins în „Gena egoistă”) este o unitate de evoluție culturală care se autopropagă aidoma unei gene (unitatea genetică). Mimele pot fi fragmente din idei, limbaje, melodii, linii ale modei, abilități, valori morale și estetice sau orice altceva care sunt de obicei asimilate și transferate altora ca atare (ca un întreg). Studiul modelelor evolutive de transfer a informației se numește mimetică.

Starea de conștiință teta este ușa către Vederea la Distanță și Psi dar și permite celor care practică clarvederea rescrierea propriului ADN prin creșterea telomerilor de la capătul cromozomilor prin stimularea selectivă a enzimelor telomerazei din nucleu.

Deoarece telomerii sunt la sfârșitul cromozomilor și sunt mâncați de fiecare dată când se divide celula, celula își încetează diviziunea atunci când nu mai există telomeri de mâncat. Prin urmare, pierderea de telomeri este asociată cu îmbătrânirea.

Câmpul electromagnetic (EM) care înconjoară corpul omenesc constă din radiații în infraroșu și vizuale, împreună cu alte câmpuri cum ar fi câmpurile electrice și magnetice. Dr. Ross Adey, un om de știință de la Universitatea de Medicină din Loma Linda, California, a desfășurat cercetări despre controlarea creierului uman prin intermediul microundelor modulate. El a reușit să elaboreze o metodologie prin care câmpurile EM pot fi direcționate pentru a afecta creierul și corpul uman.

Ceea ce este de observat din lucrările Dr. Adey (Adey,1979) în cadrul proiectului *Pandora*, care se ocupa cu modurile în care razele cu microunde ar putea influența comportamentul omenesc, este că frecvența de 6-20 Hz afectează creierul. Această frecvență pare să stimuleze eliberarea ionilor de calciu în neuronii care acționează la nivelul creierului realizând o serie de conexiuni. Termenul științific întrebuițat pentru aceasta este *calcium efflux*.

Antrenamentul alfa, care îl obișnuiește pe om să acționeze în intervalul de frecvență 7-14 Hz, dezvoltă abilitățile psi. Dacă efluxul de calciu neuronal este hotărâtor pentru psi-operații, se poate înțelege de ce tehnici simple cum ar fi biofeedback-ul sau antrenamentul alfa permit oamenilor o funcționare în registrul paranormal.

Este binecunoscut că orice corp fizic este înconjurat de o mantie de energie magnetică. Ochii noștri percep această emisiune de lumină foarte slabă. 90 la sută din această informație este filtrată de zona talamusului. Aceasta este partea din creier care se ocupă cu atenția și este localizată în sistemul limbic. Sistemul limbic este zona care se ocupă de memorie, emoții și luarea deciziilor. Informația obținută prin filtrul mental al talamusului este armonizată cu modelul mental vizual obținut prin ceea ce vedem din realitate. O dată ce cineva reușește să renunțe la filtrarea percepției vizuale utilizând programe de antrenare a Vederii la Distanță, aura poate fi văzută. Savantii ruși au descoperit de asemenea că autovizualizarea sistemului imunitar ar putea amplifica eficiența acestuia.

Pentru o persoană care vrea să-și ridice singur aptitudinile în domeniul vederii la distanță este nevoie să-și repare mimele pe care le-a primit încă de la naștere. Este posibil să-și upgradeze bio-software-ul astfel ca să reușească să obțină maximul din potențialul său privind vederea la distanță. Pentru aceasta, este nevoie de o serie de instrumente care vor realiza interfața cu vehiculul biofizic, astfel ca să fie posibil vederea la distanță. Este nevoie de conștientizarea câmpului biofizic. Pentru executarea programelor vederii la distanță este necesar a se învăța un nou software mental care să devină *mime* (obiceiuri), care să provoace creșterea raportului semn-al-zgomot ale psi-fenomenelor. Învățarea noilor mime pentru eliminarea ciclului feedback negativ care păstrează persoana în starea de anxietate este de asemenea vital pentru intrarea în starea teta și inițierea vederii la distanță. Astfel, sunt două abordări metodologice asupra dezvoltării și realizării fenomenului vederii la distanță, una americană și una rusească.

Metode

1. **Vederea la distanță controlată (Control Remote Viewing - CRV)** a fost dezvoltată la Institutul de Cercetări Stanford de către Ingo Swann (Swann, 1987). Acesta deschide o fereastră

din starea de conștiență normală, starea beta, spre subconștient și inconștient, din care vederea la distanță poate deveni posibilă. Protocoalele sistematizate sunt necesare pentru a focaliza mintea conștientă asupra corpului biofizic, care produce vederea la distanță. Cercetătorii americani nu folosesc acest corp biofizic existent în orice persoană, prin urmare metoda lor este mai puțin eficientă. Deoarece consensul comun al stării de a fi conștient, sau câmpul paranormal (PDF, Paranormal Damping Field), este în întregime operațional în afara stării teta, vederea la distanță controlată este încetinită prin feedback-ul negativ care încearcă să elibereze paranormalul din realitate.

2. ERV (Extendent Remote Viewing) - vederea la distanță extinsă (Tim Rifat). În ERV subiectul este antrenat să intre în starea teta. În această stare fereastra psihică spre câmpurile biofizice este deschisă larg, devenind astfel o ușă către aceste câmpuri. Vederea la distanță poate fi folosită și pentru vindecarea corpului. În ambele tehnici se începe cu intenția și fixarea obiectivului (Rifat, 2003).

Voi prezenta mai jos unele puncte „cheie” ale tehnicii vederii la distanță extinse.

Tehnica vederii la distanță extinsă (etape)

1. Relaxarea

Prezentăm mai departe tehnica generală care poate fi folosită ori de câte ori ai nevoie să fii relaxat, dar în același timp în alertă maximă, cum ar fi în vederea la distanță.

a) Focalizează mintea ta asupra corpului. Relaxează mușchii de la călcâie la cap.

b) Atenția directă focalizată pe memoria scenelor pozitive provoacă o scădere a nivelului de stres. Creierul este conectat la corp prin sistemul nervos. Creierul declanșează impulsuri care pot cauza producerea neuropeptidelor care vor fi eliberate în toate părțile corpului din terminațiile nervoase. Aceasta implică următoarele: starea minții este reflectată de toate părțile corpului.

2. Așezarea Fantomei în mașină

Vizualizează câmpul tău biofizic devenind din ce în ce mai puternic absorbindu-se în creier, conexându-se cu celulele creierului. Acest proces pregătește câmpurile biofizice să interacționeze cu creierul tău la un nivel mai înalt decât câmpurile morfogenetice. Imaginează-ți un câmp biofizic ca o fantomă care se absoarbe în creierul tău. Cele trei cercuri concentrice ale creierului idealizat (cortexul, sistemul limbic și creierul reptilian) devin saturate de energia câmpului biofizic. Tu așezi fantoma în mașină.

3. Curățirea sau activarea Sistemului de control al stresului

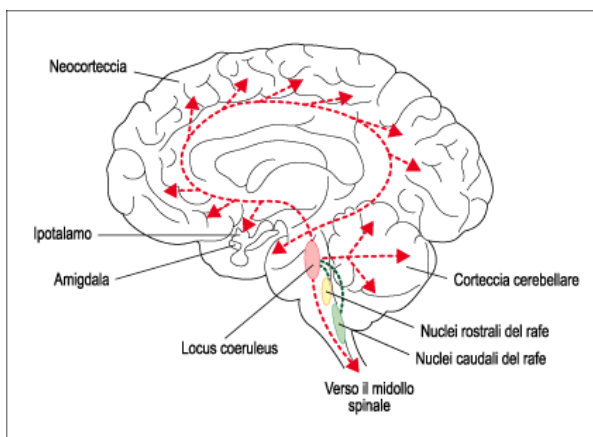
Focalizează-ți atenția asupra talamusului, care este în sistemul limbic. Această parte a creierului controlează atenția. Sistemul limbic ca un întreg controlează emoțiile, procesarea datelor, memoria și elaborarea deciziilor.

Concentrează-ți atenția asupra talamusului și vizualizează-te în centrul creierului.

Vizualizează-te în talamus cu o armă cu rază laser. Aceasta este reprezentarea mentală a voinței tale care activează talamusul, ceea ce permite dezlănțuirea laserului mental declanșat din talamus.

Vizualizează laserul mental ca fiind foarte puternic astfel că dă foc talamusului, care devine o sferă de lumină care iluminează întregul creier într-o explozie de lumină. Această lumină a laserului mental se numește *atenție directă* și are epicentrul în această zonă a creierului.

Controlează atenția directă și focalizează-o asupra structurilor reptiliene, direct asupra zonei *locus ceruleus*. Comandă locus-ului ceruleus să închidă sistemul de stres al creierului. Atât de puternică este raza laserului mental încât lumina sa poate reprograma centrele creierului. Vizualizează eul tău mental (personalitatea) din talamus. Obține o mătură mentală și curăță toate blocajele și filtrele de date.

Reprogramează locus ceruleus pentru a fi fixat pe vederea la distanță și să ignore toți factorii de stres deoarece aceștia amenință viața prin focalizarea acestor gânduri spre structurile reptiliene cu puterea razei laserului mental.

Focalizează laserul mental asupra atenției directe din sistemul limbic. Observă hipotalamusul, căruia îi comanzi să coboare stimularea neurochimică și electrică a sistemului de stres, astfel ca să atingi starea *teta* de conștiență.

Reprogramează hipotalamusul să ignore toți factorii stresanți, deoarece aceștia actual amenință viața. Un exemplu de cum să programezi aceste zone non-lingvaj ale creierului este să vizualizezi starea ta de stres ca pe o uriașă vezică de aer, care se dezumflă ușor pe măsură de ce te relaxezi.

Permite atenției directe să călătorească spre glanda pituitară și să comande închiderea hormonilor de stres care induc starea de anxietate a creierului și a trupului toată ziua. Vizualizează-te închizând fluxul acestor substanțe care induc stresul (metoda „viziunii alternative” a academicianul Viaceslav Bronnikov).

De la glanda pituitoare urmărește căile hormonale către glandele suprarenale. Declanșează laserul mental spre aceste glande și comandă-le să închidă sistemul de răspuns hormonal luptă-fugă și să închidă feedbackul pentru închiderea sistemului de stres al creierului. Comandă întregului sistem hormonal să închidă răspunsul (fugă-luptă) al sistemului de stres al creierului. Cu cât sistemul limbic este mai mult inundat de răspunsuri pozitive prin utilizarea vederii la distanță, cu atât mai mult va fi diminuat răspunsul prin stres. Prin acest mijloc se

dezvoltă un sistem feedback puternic care coboară nivelurile de stres ale corpului de fiecare dată când utilizăm vederea la distanță.

4. Crearea ecranului de cinema

Atunci când conștiința se trezește în corpul biofizic, bilocația, conștiința ființei reale la obiectiv, începe. Aceasta este o stare analoagă cu a visării lucide. Atenția direcționată fixată pe câmpul biofizic, care a fost trimis să identifice locurile, creează conștiința vederii la distanță. Utilizarea repetată a acestei conștiințe dezvoltă fenomenul vederii la distanță. Ca exercițiu se recomandă practicarea vederii la distanță asupra unor persoane cunoscute sau care îți par a fi interesante. Aceasta conduce la perceperea de la distanță.

După relaxare și curățire este nevoie de construirea unui ecran de cinema mental în ochiul minții.

Acest ecran de cinema este desenat în direcția acelor de ceasornic cu o flacăra albastră de către laserul mental al atenției direcționate, puțin înainte trimiterii câmpului biofizic spre obiectiv.

Ecranul este umplut cu focul albastru, apoi devine transparent pentru a recepționa imaginile vederii de la distanță transmise de câmpul biofizic aflat la obiectivul supus investigației.

O dată fixat pe obiectiv, comandă câmpului biofizic să transmită informația, via calculatorul său cuantic către creier, la ecranul de cinema.

5. Simț-Percepție

Ultimul pas în *vederea la distanță extinsă*, după inocularea stării teta, este de a vizualiza replicile perceptuale pe care le obținem când încercăm vederea la distanță spre un sit de interes. De exemplu:

SIMȚUL	*	PERCEPȚIE
TACTIL	*	dur
	*	metalic
SUNETE	*	zgomot de cabluri
	*	sunetul vântului
VIZUAL	*	turn de oțel
	*	coloane de oțel

Starea teta este ușa spre câmpul biofizic. În starea teta câmpul biofizic rezonază cu rezonanța Schumann a pământului. În această stare efectul negativ al PDF este anulat de câmpul biofizic mai puternic al pământului. Astfel, corpul biofizic va putea părăsi corpul și va începe vederea la distanță extinsă. Atunci când conștiința se trezește în corpul biofizic, bilocația, conștiința ființei reale la obiectiv, începe. Aceasta este o stare analoagă cu a visării lucide.

Realitatea ultimă implică totdeauna o anumită trăire care este înainte de toate o „autodescoperire (Cunoașterea de Sine)”, ea fiind atunci rezultatul unei munci asidue asupra propriei ființe, care conduce în final, mai devreme sau mai târziu, la Iluminarea spirituală.

În viața de zi cu zi întâlnim ambele feluri de cunoaștere, cunoașterea exteriorului și cunoașterea de sine prin conștiința obișnuită și prin conștiința holotropică. Asta ne aduce într-o stare în care trebuie să discernem în ce spațiu și timp ne aflăm, ce sentimente avem și ce decizii să luăm pentru evoluția noastră spirituală. Este nevoie de o profundă procesare informațională.

Pentru că așa cum spunea Buddha: „Nu crede nimic din ceea ce este irezonabil și nu respinge nimic din ceea ce este irezonabil, fără o proprie examinare.”

Bibliografie

Adey R. W.. (1967). *Spectral Analysis of Low Frequency Components in the Electrical Activity of the Hippocampus During Learning*, Electroencephalography and Clinical Neurophysiology, vol. 23.

Adey R. W.. *Neurophysiologic Effects of Radiofrequency and Microwave Radiation*, Bulletin of the New York Academy of Medicine, vol. 55, no. 11, December 1979.

Adey R. W.. *The healing face of electromagnetic fields*, Electronics World and Wireless World, 1993.

Dawkins R., (2011), *Gena Egoistă*, Ed. Tehnică, București.

Grof, S. & Bennett, H.Z., (1992), *The Holotropic Mind*, Ed. Harper Collins Publishers, San Francisco.

Mohîrță I., (2011), *Psihologia Sonoluminică. Un Proiect de Psihologie cuantică*, Ed. Ars Docendi, București.

Rifat T., (2003), *Remote Viewing: What It Is, Who Uses It and How To Do It*, Publisher: Vision.

Swann I., (1998), *Penetration: The Question of Extraterrestrial and Human Telepathy*, Publisher: Ingo Swann Books.

Swann I., (1987), *Natural ESP: The ESP Core and Its Raw Characteristics*, Publisher: Bantam Books.

Comunicare la Conferința ETPA, Geneva, 2012.